

За неморалността, за прѣстѣпността, таквизѣ, за каквито говорихъ до тукъ, ний като българи, като офицери на българската армия, като прѣставители на обществото, което ни е поставило на това място, трѣбва да признаемъ, че наказание въ законѣтъ е непрѣвидено. Може да се съжалява, но не е прѣвидено. Ний нѣмамъ възможность, — само като знаемъ биографията на подсѫдимия, неговото непатриотическо поведение, — не можемъ само на това основание да му приложимъ едно ново, непрѣвидено отъ законитѣ наказание. Но, г-да, това ще бѫде до тога, до когато подсѫдимия би се държалъ исклучително въ границите на тази непатриотичност, ако той не би си позволилъ и нѣщо такъво, което би могло да го изобличи и въ нѣкои материални нарушения на законости. Само въ такъвъ случай нашитѣ взглядове, върху поведението на този подсѫдимъ, ще си останатъ взглядове, а не можтъ послужи за основание, на което да градимъ едно обвинение. Друго е, обаче, положението на подсѫдимия по това дѣло. Нека го видимъ кое е. Азъ казахъ, че едни доказателства, които не сѫ достатъчни да обвинятъ едного въ извѣстно прѣстѣпление, можтъ да бѫдатъ съвѣршенно достатъчни да обвинятъ другого, който по положението си е близъкъ до тавово прѣстѣпление, за когото извѣршанието му най-малко прѣстарява мѫчнотии, който е, тѣй да се каже, фамилияренъ съ него. Единственото доказателство за участието на този подсѫдимъ въ настоящето дѣло, сѫ свидѣтелските показания на Лепавцовъ. Има и други данни, но азъ ги считатъ за презумции, за тѣхъ по-послѣ ще кажа. Лепавцовъ слѣдъ направеното самопризнание, което го изобличава въ прѣписаната му вига, дата очевидно, безъ никакъвъ интересъ, слѣдующите показания по отношение на Каравелова. Той говори, че като ималъ фамилияренъ достожъ въ кѫщата да подсѫдимия, веднажъ билъ въ дома му, гдѣто той, между друго, го питалъ: «Какво сѫ станали хората на Тюфекчиева, които щѣли да убиватъ Министра Стамболова?» и продължилъ, че него, нѣкой си Илия Георговъ гоувѣрвалъ, че работата е натъкмена и върви добре, но самъ подсѫдимия се съмнѣвалъ и му се виждало всичко това да изглѣдва «бошъ лафъ». Такъвъ разговоръ подсѫдимия е ималъ дра пѫти съ Лепавцова, въ разстояние на 10—15 дена. По-нататъкъ Лепавцовъ свидѣтелствува, че когато билъ арестованъ въ единъ отъ участъците,